

VUXENSTUDERANDES MOTIVATION OCH TIDENS PÅVERKAN

Kandidatavhandling
Niina Hassinen

Jyväskylä universitet
Institutionen för språk
Svenska språket
26.4.2010

TIIVISTELMÄ

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Humanistinen tiedekunta	Kielten laitos
Tekijä: Niina Annika Hassinen	
Otsake: Vuxenstuderandes motivation och tidens påverkan	
Aine: ruotsin kieli	Pro seminaari – tutkielma
Vuosi: 2010	Sivumäärä: 27
<p>Tutkielman tavoitteena oli selvittää ovatko aikuisopiskelijat motivoituneempia näin aikuisiällä kuin nuoruudessaan, kun he ensimmäistä kertaa opettelivat ruotsin kieltä. Sen lisäksi tutkimuksen kohteena oli ottaa selville, oliko opiskelujen välisellä ajalla vaikutusta aikuisopiskelijan nykyiseen motivaatioon.</p> <p>Tutkimus on kvalitatiivinen, joka suoritettiin kyselylomakkeilla. Kyselyyn osallistui kahden eri kansalaisopiston ruotsin alkeisryhmät. Yhteensä osallistujia oli 11, joista yksi täytyi jättää tutkimuksen ulkopuolelle. Vaatimuksina osallistujille oli vähintään 35 vuoden ikä, sekä aiempi opiskelukokemus ruotsin kielestä. Avoimilla kysymyksillä pystyin saamaan ainutlaatuista ja yksityiskohtaisempaa tietoa osallistujien aiemmista kokemuksista, asenteista ja motivaatiosta ruotsin kieltä kohtaan.</p> <p>Tulokset osoittivat, että aikuisopiskelijat ovat mielestään huomattavasti motivoituneempia nykyisin, mutta välissä olleella ajalla ei ollut suoraa yhteyttä nykyiseen motivaatioon. Tutkimuksesta kävi ilmi, että ruotsin kielen tarvetta vähätellään nuorena, mutta suurin osa vastaajista oli tarvinnut ruotsia jossain vaiheessa elämäänsä. Erityisesti aiemmin saadut huonot opiskelukokemukset heikensivät motivaatiota. Syitä parantuneeseen motivaatioon mainittiin mm. nykyisen kielen opettelu vapaaehtoisuus, mielekkyys, sekä yleinen tarve oppia kieltä.</p>	
Avainsanat: aikuisopiskelija, motivaatio, elinikäinen oppiminen	
Kirjasto/Säilytyspaikka: Aallon kirjasto	
Muita tietoja:	

Innehåll

1. INLEDNING	4
2. BAKGRUND	5
2.1 Finlands äldre och nuvarande skolsystem	5
2.2 Minnet och äldre inlärare	6
2.3 Begreppet motivation	7
2.4 Äldre inlärare.....	8
2.5 Livslångt lärande	9
3. MATERIAL OCH METOD.....	11
3.1 Datainsamlingen.....	11
3.2 Avgränsning av materialet	12
3.3 Analys av materialet.....	12
4. RESULTAT	13
4.1 Bakgrundsinformation.....	13
4.2 Frågorna om förfluten tid	14
4.3 Frågorna om tiden emellan.....	16
4.4 Frågorna om nuvarande tid och motivation	17
5. DISKUSSION	18
5.1 Den förändrade motivationen.....	19
5.2 Tidens inverkan på motivationen	19
5.3 Diskussion om metod och svagheter	20
6. AVSLUTNING	20
Källor:.....	23
BILAGA:.....	25

1. INLEDNING

Syftet med min studie är att få veta om vuxenstuderande har nu starkare motivation än de hade tidigare i livet. Det är allmänt känt att många elever känner olust gentemot att studera svenska och begreppet "tvångssvenska" är mycket omstritt bland elever och medborgare. Den ena delen vill behålla svenska som ett obligatoriskt ämne i skolan och den andra delen skulle vilja ha svenska som frivilligt ämne. När man läser t.ex. insändarspalter, märker man att det finns människor i Finland som anser att vi inte alls borde läsa svenska, fast Finland är ett tvåspråkigt land med finska och svenska som officiella språk. Ofta protesterar högstadieelever och säger att de aldrig kommer att behöva svenska och därför är det meningslöst att delta i den svenska undervisningen. Många av mina kompisar hade en mycket dålig motivation på högstadiet och på gymnasiet. Nu vill jag veta om det finns vuxenstuderande som har känt dålig motivation i sin ungdom men som sedan ändrat inställning och senare insett att de skulle ha behövt svenska någon gång i sitt liv. Frågor om den nuvarande motivationen och det svenska språkets ställning i deras liv intresserar mig mycket.

Min första forskningsfråga gäller ifall vuxenstuderande är mer motiverade nu än när de var yngre. Där koncentrerar jag mig speciellt på att betrakta det svenska språket och vuxenstuderandes motivation gentemot det samt vad är det som har påverkat motivationen. Den andra forskningsfrågan gäller att få veta om tiden där emellan har påverkat motivationen. Har de börjat arbeta och skulle ha behövt svenska på arbetet eller har det hänt någonting annat? Eller tycker de ännu idag att de klarar sig bra utan att kunna svenska? Genom att ställa sådana frågor vill jag få svar på mina egna forskningsfrågor. Min hypotes är att vuxenstuderande nuförtiden har bättre motivation och att tiden har påverkat positivt. Vuxenstuderande som min målgrupp räknas det till alla personer som är åtminstone 35 år gamla, ändå till pensionärer som har börjat om med studium.

Jag blev mycket intresserad av ämnet när jag själv studerade pedagogik. Det tycks inte ha gjorts studier tidigare om precis samma ämne. Motivation är dock mycket forskat ämne (se t.ex. Peltonen M. och Ruohotie P. (1992) *Oppimismotivaatio*, Dörnyei Z. (2000) *Teaching and researching motivation.*), men jag hittade inga studier som betraktar motivation ur vuxenstuderandes synvinkel gentemot det svenska språket. De som börjar om med det svenska språket är i allmänhet redan äldre människor och det måste finnas någon grund för det. För mig är det nyttigt som blivande svensklärare

att undersöka ämnet eftersom jag kommer säkert att stöta på elever som svär över det svenska språkets onyttta. Då kan jag försöka motivera dem med att säga att många bevisligen har ångrat sig eftersom de har varit slarviga i ungdomen.

2. BAKGRUND

I detta kapitel kommer jag att specificera mina forskningsfrågor som jag har presenterat i inledningen och diskutera olika viktiga delområden och presentera väsentliga begrepp för min kandidatavhandling. Metoden jag använder är enkätbaserad och för att utforma enkäten måste jag t.ex. redogöra skillnader mellan Finlands äldre och nuvarande skolsystem. Bland informanterna finns det personer med olika utbildningsbakgrunder på grund av variation i deras födelseår och det måste jag ta hänsyn till när jag formulerar min enkät. I avsnitt 2.1 nedan redogör jag hur skolsystemet i Finland tidigare och hur vi kom till det nuvarande skolsystemet. Jag klargör också hur det nuvarande skolsystemet ser ut.

I avsnitt 2.2 diskuterar jag om minnet. När vuxenstuderande börjar om med studier kan man inte förbigå minnet och hur man eventuellt glömmer saker. I det där avsnittet koncentrerar jag mig på hur minnet är uppbyggt och hur minneskapaciteten förändras under livet.

Även begreppet motivation är en viktig del i min avhandling eftersom jag vill veta vad som motiverar vuxenstuderande vid vidareutbildningen och detta tar jag upp i avsnitt 2.3 medan vuxenstuderande tas upp i avsnittet 2.4. I det avslutande avsnittet 2.5 presenterar jag begreppet livslångt lärande och olika inlärningsformer och anledningar för varför man har börjat prata om livslångt lärande.

2.1 Finlands äldre och nuvarande skolsystem

Iisalo (1991) och Syväoja (2004) förklarar mycket tydligt skillnader mellan de båda skolsystemen och det äldre skolsystemets modifikation till det nuvarande skolsystemet. Den allmänna skolplikten trädde i kraft 1921. Före 1970- talet bestod Finlands skolsystem av *folkskola* och *läroverk*. Man började med

folkskolan som varade fyra till sex år. Efter fyra års vistelse i folkskolan kunde man vidareutbilda sig och försöka söka till läroverk. Läroverket bestod av fem års *mellanskola* och tre års *gymnasium*. Enligt Iisalo (1991) slutade många elever med studier efter mellanskolan och började arbeta eller fortsatte till yrkesskola.

På 50- talet beslutade myndigheterna förnya folkskolans struktur. Folkskolan blev åttaårig med två års *medborgarskola* som var obligatorisk för alla elever. Först måste man alltså studera sex år vid folkskolan och sedan två år mer vid medborgarskolan. På 70- talet förnyades Finlands skolsystem helt och grunden för vårt skolsystem blev nio års obligatorisk grundskola. Efter det kan man söka in till gymnasium eller yrkesskola. Högre utbildning arrangeras vid universitet och yrkeshögskolor. Utbildningsstyrelsen presenterar denna struktur klart på sina webbsidor. (http://www.oph.fi/koulutus_ja_tutkinnot).

2.2 Minnet och äldre inlärare

Je äldre man blir desto sämre blir minnet. Harenko (1981) beskriver hur man glömmer gamla kunskaper och information när man blir äldre. Gamla människor säger att de lättare kan komma ihåg händelser som har hänt i fjärran än friska information. Harenko (1981) redogör för hur minnet är uppbyggt. *Episodiskt minne* fokuserar sig på enskilda erfarenheter och händelser medan *generiskt* eller *semantiskt minne* handlar om begrepp och allmänna kunskaper. Det episodiska minnet är mer utsatt för försvinnande. Hervonen (1994) använder begreppet *sensoriskt minne* som filtrerar mycket information med hjälp av olika sinnen. Det sensoriska minnet är kortvarigt. *Arbetsminne* är också kortvarigt och har begränsad kapacitet med cirka 5-10 enheter samtidigt, ett vanligt exempel är telefonnummer. *Långtidsminne* är nästan obegränsat och varar nästan ändlöst. Om man återkallar gamla kunskaper flyttar de sig till arbetsminnet. Gamla människor brukar ha problem just att återkalla gammal information. När man blir äldre börjar man bli långsammare och sinnena är inte längre så skarpa. Vuxenstuderande behöver mer tid för att återkalla gamla kunskaper. Jag anser att vuxenstuderande har mer kapacitet jämfört med deras unga kollegor att lära sig t.ex. ett nytt språk eftersom de inte har något annat skolämne som stör inläringen. De kan koncentrera sig fullständigt på sådana ämnen som de vill. Även redan pensionerade människor har mer tid för att studera. Det är ju klart att om man inte använder språket, glömmer man det. Harenko (1981) betonar att

vuxenstuderande måste arbeta hårdare men de får lika bra resultat som deras yngre kollegor. Kokkinen, Rantanen-Väntsi och Tuomola (2008) anser att om man tänker att man är för gammal för att lära sig nya saker, är det ett hinder för inläringen. Inläringen blir svårare och pågår långsammare.

2.3 Begreppet motivation

Först kommer jag att konstatera vad motivation betyder och sedan presenterar jag orsaken till varför man vill vidareutbilda sig och vilka motivationskällor det finns.

Peltonen och Ruohotie (1992) betonar att motivation och attityder är två olika begrepp som skiljer sig från varandra. *Motivation* är ett mentalt tillstånd som är kortvarig och varierar vid olika situationer. Det beror på motivation hur intresserad och aktiv man är medan *attityd* är en fast vana som uttrycker hur man förhåller sig med olika begrepp (Peltonen och Ruohotie 1992, 10). Vid motivation hänvisar man till olika inre ersättningar. Gardner och Lambert (1972) delar in motivationen i två olika delar, *instrumentell* och *integrativ motivation*. Enligt Peltonen och Ruohotie (1992) motsvarar dess delar *inre* och *yttre motivation*. I min avhandling kommer jag härefter använda begreppen inre och yttre motivation eftersom jag anser att de är tydligare. Inre motivation är förknippad med olika uppmuntran och ersättningar som ges utifrån. Om äldre inlärare beslutar börja om med studier kan det vara följd till exempel av en önskad löneförhöjning. Om man letar efter utmaningar eller vill känna olika kulturer pratar man om inre motivation. Peltonen och Ruohotie (1992) anser att inre motivation är effektivare eftersom den varar längre, men det är inte alltid lätt att urskilja inre och yttre motivation från varandra. Enligt Gardner och Lambert (1972) finns det också en lång- varande motivation till exempel för att behärska ett nytt språk och på motsvarande sätt en kortsiktigt verkande motivation till exempel för att tentamen.

När man har brist på motivation beskyller elever vanligtvis lärare för den. Jag tror att lärare inte vill ta ansvar för elevers bristande motivation. Gardner och Lambert (1972) framhäver däremot att lärare har en stor påverkan på inlärares motivation. Enligt Peltonen och Ruohotie (1992) borde läraren försöka motivera inlärares med att betona hur man kommer att behöva språket senare och att iaktta olika

inlärningsstrategier som eleverna har. Cross (1982) (se Peltonen och Ruohotie 1992) betraktar vuxenstuderande och deras attityder gentemot vidareutbildningen. Sådana vuxenstuderande som redan tidigare har haft dåliga erfarenheter i skolan kommer troligen aldrig att börja om med studier. Läraren borde ge förutsättningar för en bra motivation men eleverna har ändå huvudansvaret.

Dörnyei, Csizér och Németh (2006) framför orsaker varför man beslutar att vidareutbilda sig. De nya begreppen som globalisering och livslångt lärande är mycket använda. Människor reser mer än för ett halvsekel sedan och vi skulle vilja kunna kommunicera på ett främmande språk. Kanske en följd av detta blir äktenskap mellan människor från olika kulturer. Kulturkännedom är också viktig för oss. Globaliseringen har påverkat attityder positivt gentemot främmande kulturer. I Finland vill man ha bättre allmänbildning, löneförhöjning och koppla av enligt Peltonen och Ruohotie (1992).

Skuld känsla, stress, leda och trötthet uttrycker en dålig motivation, anser Kokkinen, Rantanen-Väntsi och Tuomola (2008).

2.4 Äldre inlärare

Äldre inlärare och unga elever har olika kännetecken. Därför måste man betrakta närmare vad det konkret betyder när vuxenstuderande börjar om med studier och vilka problem det kan orsaka.

I vuxen ålder betonas det *informell inläring* som innehåller inläring som pågår under vardagarna. Arbetsplats är den vanligaste inlärningsplatsen för vuxen enligt Kokkinen, Rantanen- Väntsi och Tuomola (2008). Tuomisto (1993) betonar att om man vill utveckla vuxenutbildning borde man försöka förena det vardagliga livet och *livslångt lärande*. Vuxenstuderande skiljer sig från elever som håller på med läroplikten. Äldre inlärare har redan fått olika kunskaper och har olika problem än unga elever. Vuxenstuderande har också bredare livsbild och de har hunnit få livserfarenheter som stöder studium (Niemi 1992). Vuxna kan tillämpa den nya informationen till de kunskaper som de har tidigare lärt. De kan själva besluta hur kritiskt de anser information som de får. Jämfört med deras yngre inlärare, lär unga elever sig allt information som läraren förmedlar. Kokkinen, Rantanen- Väntsi och Tuomola (2008) betonar att man måste komma ihåg de svårigheterna som förekommer i samband med vuxenstuderande. Det finns fördelar och nackdelar. Man måste ta hänsyn till familjen, arbetet och barns skötsel utan att glömma ens egen tid att studera. Om man inte kan prioritera sakerna, blir

det för svårt att fortsätta med studierna. Å andra sidan har äldre inlärare bättre självdisciplin och är kapabla till effektivare tidsanvändning som är en viktig förutsättning att balansera sig mellan studium och det vardagliga livet. Enligt Kokkinen, Rantanen-Väntsi och Tuomola (2008) har vuxenstuderande ofta en dålig självbild och brister på inlärningsstrategier. I allmänhet beror detta på dåliga erfarenheter från tidigare studier. Kokkinen, Rantanen-Väntsi och Tuomola (2008) betonar att vuxenstuderande har blivit vana vid i deras ungdom att lärare är en auktoritet som var den enda som pratade i klassen och som var en informationsförmedlare. Det orsakar problem eftersom nuförtiden redan från gymnasium börjar man ta själv ansvaret för eget studium. Läraren bjuder bara möjligheten att lära. Både Niemi (1992) och Kokkinen, Rantanen-Väntsi och Tuomola (2008) lyfter fram självbilden vid inläringen. Niemi (1992) betonar att sådana inläringssituationer som inte harmonierar med självbilden fördröjer inläringen. Självbilden har en känsloladdning med olika förutsättningar och rädsla. Med hjälp av sådana inläringssituationer som stöder ens egen självbild sker inläringen snabbare. Kokkinen, Rantanen-Väntsi och Tuomola (2008) anser att man måste känna sig själv och ha en bra självkänsla för att lita på egna kunskaper och starka sidor. Samtidigt är man medveten om sina egna svagheter som man kan utveckla sig i. Självkänedom och självkänsla är förknippade.

Den sociala växelverkan har en positiv påverkan på vuxenstuderandes inläring. Kinnunen och Vauras (1992) poängterar att den sociala växelverkans betydelse framhävs när inläringen sker under lång tid med samma lärare och kursdeltagare. De blir ett stöd för varandra och uppmuntrar och motiverar att fortsätta med studium.

2.5 Livslångt lärande

Livslångt lärande är ett mycket använt begrepp i det nuvarande samhället och dess betydelse är viktig och väsentlig för min avhandling. Enligt Silvennoinen och Tulkki (1998: 9) betyder *livslångt lärande* att man kontinuerligt utvecklar sina egenskaper och samtidigt själv har ansvaret. Nuförtiden omfattar begreppet hela populationen, inte bara sådana folkgrupper som är nyttiga för samhället. Tuomisto (1994: 17) använder begreppet *livslång utbildning* (lifelong education) som består av *formell*, *icke-formell* och *informell inläring*. I min avhandling kommer jag härefter att använda begreppet livslångt lärande eftersom jag anser att det är mer universellt och det är lärande som pågår under hela livet, inte

bara i utbildning. De ovannämnda begreppen är olika former av livslångt lärande men inläringen bör betraktas som en helhet. Den *formella inläringen* handlar om hierarkiskt och kronologiskt organiserade utbildningsorganisationer från grundskola till universitet och baserar sig på olika examina. Arbetsmarknadsutbildning hör också till den formella inläringen. Alla organiserade verksamheter för inläringen som inte hör till den formella inläringen och som inte syftar på examen bör betraktas som icke-formella. Den *icke-formella inläringen* har en egen självständig verksamhet, till exempel personalutbildning och enskilda kurser. Den *informella inläringen* sker utanför klassrummet och består av erfarenheter som man har fått under livet. Till exempel barn lär sig informellt när det leker ute eller en lärare som arbetar som vikariat. Beroende på åldern varierar innehållet i olika inlärningsformer. En vuxenstuderande intresserar sig för andra saker än en ung människa. Enligt Silvennoinen och Tulkki (1998) har tidigare bara yngre människor i högre samhällsklasser studerat och därför har begreppet livslångt lärande utelämnat alla äldre personer. Man delar upp studier för vuxenstuderande i två typer, dvs. studier som hänger ihop med arbetet och studier som är allmänbildande. Silvennoinen och Tulkki (1998) vill betona att de båda typerna är lika viktiga. Medier möjliggör att man kan studera på vardagarna utan att lägga märke till det alltså man är omedveten om lärande som pågår. Med hjälp av det får man lätt erfarenheter och upplevelser.

Tulkki och Honkanen (1998) anser att globaliseringen och Finlands förbättrade ekonomiska konkurrensförmåga har haft en stor inverkan på utbildningen av vuxenstuderande. Man vill använda vuxenutbildning för att höja den nationella konkurrensförmågan. Tekniken har börjat ersätta människor i arbetslivet och på samma gång förändras och försvinner yrken. Rinne och Jauhiainen (2006) betonar att den stigande livstiden har påverkat att arbetskraften har blivit äldre. På grund av den här samhällsliga förändringen har man börjat prata om lärande som inte längre är begränsad till ungdomen. Man är tvungen att vidareutbilda sig. Enligt Tulkki och Honkanen (1998) är medborgarinstitut den populäraste formen av vuxenutbildning i Finland. Sommaruniversitet är en bra möjlighet om man inte har möjlighet att börja med högskolestudier eller om man vill skynda på studier. När man i vuxen ålder beslutar börja om med studier är inläringen och utbildningsmöjligheter mångsidiga. Man kan lära sig individuellt och omedvetet på vardagarna dvs. livet i allmänhet. Man lär sig också saker på arbetet till exempel med hjälp av personalutbildning. Min åsikt är att ens egna erfarenheter är oersättliga och inte kan läras in i skolan. Inläringen på arbetet är mer kontrollerad form på samma sätt som företagsutbildning än vardaglig inläring på grund av t.ex.

arbetsgivare, lön och ens karriär.

Tuomisto (1994) konstaterar att genom de olika livsskedena förändras ens inlärningsstilar. I vuxen ålder är studierna yrkesinriktade och allmänbildande. Hobbyer, personalutbildning och självstudier är centrala. Man lär med hjälp av arbetserfarenheter och vardagsinläring. Då lär man sig också mer sporadiskt än när man är yngre.

Silvennoinen, Tulkki och Honkanen (1998) poängterar att inläringen bör vara intresseväckande och ske på ett positivt sätt. Inläringen får inte kännas som ett tvång. Den borde motivera studerande och stärka positiva attityder mot inläringen.

3. MATERIAL OCH METOD

I detta kapitel redogör jag för hur datainsamlingen skedde och hur jag beslutade att avgränsa materialet. Jag presenterar också orsaken till avgränsningen av materialet. Till sist klargör jag hur jag kommer att analysera materialet.

3.1 Datainsamlingen

Jag sökte på nätet efter olika medborgarinstitut som arrangerar svenska kurser för nybörjare. Jag hittade två medborgarinstitut, den ena från Jyväskylä och den andra från Rautalampi. Per e- post kontaktade jag båda kursledarna och frågade om de kunde förmedla meddelandet att jag söker informanter som har börjat om med det svenska språket och skulle kunna tänka sig att delta undersökningen. Senare fick jag svar att det vid Jyväskylä medborgarinstitut fanns cirka tio människor som fyller mina krav för informanter (se vidare avsnitt 3.2) och är intresserade att delta. Kursledaren vid Rautalampi medborgarinstitut meddelade att det fanns sex till sju mycket intresserade informanter. Till sist fick jag bara fyra svar från Jyväskylä medborgarinstitut och från Rautalampi medborgarinstitut fick jag sju stycken. Vid Jyväskylä medborgarinstitut hade gruppen börjat minska under hösten och informanterna som skulle kunna vara lämpliga för min undersökning blev färre.

Jag samlade materialet via en enkät (se BILAGA) som innehöll några allmänna frågor om informanternas bakgrund men mestadels bestod av öppna frågor som handlade om motivation och informanternas inställning gentemot det svenska språket. Sammanlagt fanns det tretton (13) öppna frågor. Informanterna kunde svara anonymt. Frågeformuläret skickade jag per vanlig post. Kuvertet innehöll ett annat kuvert med frimärken och min adress på. När alla intresserade hade svarat på frågorna kunde kursledaren skicka svaren till mig. Jag diskuterade med kursledaren vid Rautalampi medborgarinstitutet om jag själv kunde vara på plats och samla in svaren, men tyvärr måste de byta samlingspunkt och -ort och kursledaren var lite osäker om alla intresserade kommer att vara på plats då. Därför bestämde vi att hålla oss till den gamla planen. Det kunde ha varit intressant att kunna diskutera med informanterna och ställa fortsatta frågor.

3.2 Avgränsning av materialet

Jag hade några krav för informanterna. Jag ville att informanterna som deltar undersökningen är åtminstone 35 år gamla. Med detta ville jag utelämna yngre människor som hade blivit vuxenstuderande efter några års frånvaro vid gymnasium. Jag ville koncentrera mig på "äkta" vuxenstuderande. Ytterligare ville jag att informanten har läst eller i överhuvudtaget haft någon kontakt till det svenska språket redan tidigare. Med detta lämnade jag ut olika invandrare som kanske hade den rätta åldern men inte sysslade med det svenska språket tidigare. Utan tidigare erfarenheter av det svenska språket skulle informanterna inte kunna svara på frågorna som handlade om deras tidigare och nuvarande motivation och deras jämförelse.

3.3 Analys av materialet

I min undersökning kommer jag att använda kvalitativa metoder. Orsaken för det är att mitt material är inte så omfattande och därför inte räcker för kvantitativa och generaliserbara resultat. Jag kommer att sammansätta skriftligt materialet. Med hjälp av att sammanställa svaren kan jag bättre beskriva vad jag har fått reda på. Med en kvalitativ undersökning får jag lättare reda på de enskilda kommentarer och åsikter. Det blir sådana svaren som skiljer sig från de vanligaste svaren. Då är det bra om jag kan

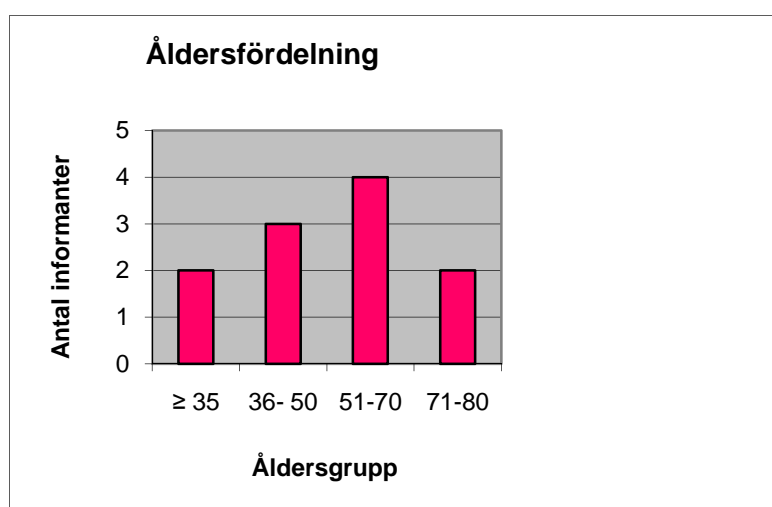
beskriva dem med egna ord. I resultat kommer jag göra en skillnad mellan *inre* och *yttre motivation* som motivationskälla. Har informanterna deltagit kursen på grund av yttre eller inre motivation?

4. RESULTAT

I detta kapitel presenterar jag resultaten från enkätundersökningen. Frågeformuläret (se BILAGA) består av två delar och jag kommer att börja med bakgrundsinformation och fortsätta med själva enkätfrågorna som jag går igenom en fråga åt gången. Alla citerade enkätfrågorna och informanternas svar har jag översatt själv och den ursprungliga texten på finska har jag skrivit med kursiv stil.

4.1 Bakgrundsinformation

Sammanlagt hade jag elva informanter i min undersökning. En var jag tvungen att lämna bort från undersökningen eftersom informanten inte uppfyllde kraven som jag angav för informanterna. Andelen kvinnor var sju (7) och andelen män fyra (4). Som framgår i figur 1 (se nedan) delade jag in informanterna i fyra olika åldersgrupper. I åldersgrupp 35 eller under finns det två (2) informanter, åldersgrupp 36- 50 år består av tre (3) informanter, åldersgrupp 51- 70 består av fyra (4) informanter och i åldersgrupp 71- 80 finns det två (2) informanter.

Figur 1: Antal informanter i undersökningen delade i fyra olika åldersgrupper.

Som bakgrundsinformation svarade informanterna om de hade gått i skolan under det äldre eller det nuvarande skolsystemet (se avsnittet 2.1 Finlands äldre och nuvarande skolsystem). Totalt nio (9) av alla informanterna hade gått i skolan under det äldre skolsystemet och en (1) hade gått i skolan under det nuvarande skolsystemet. Det fanns mycket variation i vilka andra skolor och utbildningsmöjligheter hade informanterna gått i men jag anser att det inte påverkar undersökningens resultat.

4.2 Frågorna om förfluten tid

I den första frågan frågade jag informanterna: ”I vilket år och i vilket sammanhang lärde du dig svenska för första gången?” (*Minä vuonna ja missä yhteydessä opettelit ruotsia ensimmäisen kerran?*) Det fanns två (2) som hade lärt sig svenska för första gången på 1940 talet. De hade lärt sig svenska i läroverket och lyceet. På 60- 70 talet hade sex (6) informanter lärt sig svenska i yrkesskolan, mellanskolan och läroverket. Dessa skolor var de vanligaste, men det fanns också några enskilda undervisningssektorer. Två informanter kunde inte längre komma ihåg var de först lärde sig svenska. En av informanterna hade börjat med det svenska språket på det nuvarande högstadiet.

I frågeformulärets andra fråga ”Hur länge studerade du svenska då?” (*Kuinka kauan opettelit ruotsia silloin?*) blev det en klar skillnad bland informanterna. Svaren visade att studielängden i svenska varierade betydligt. Några hade lärt sig svenska under läroverket, alltså minst tre år och högst åtta år. På det nuvarande högstadiet måste man läsa svenska bara tre år. Allmänt kan jag säga att variationen mellan informanterna rörde sig mellan två och tio år.

Fråga nummer 3 ”Intresserade det dig att läsa svenska då? Varför-/ varför inte?” (*Olitko kiinnostunut ruotsin kielen oppimisesta silloin? Miksi olit/miksi et?*) gav svar för och mot. Några tyckte att det var nyttigt att lära sig språk i allmänhet eller de hade olika personliga skäl t.ex. en tvåspråkig familj som påverkade positivt. Det svenska språket upplevdes som en del av undervisningen och därför var det uppenbart att lära sig också svenska. En av informanten blev intresserad senare eftersom

[1] ”[...] jag fick två svenska brevvänner” (” [...] *minä sain 2 ruotsalaista kirjeenvaihtokaveria.*”).

Den övriga upplevde språk som för svårt att lära sig och hade därför brister i motivationen. En informant nämnde begreppet tvångssvenska. Några saknade grunder som försvårade förståelse. En dålig lärare blev också nämnt.

Jag ville få veta att hurdan den dåvarande svenska undervisningen var och den fjärde frågan ”Hurdan och hurdana delar bestod den dåvarande svenska undervisningen av?” (*Millaista ja millaisista osista silloinen ruotsin opetus koostui?*) visade att det inte finns stora skillnader mellan den nuvarande och den dåvarande undervisningen. Ofta blir motivationen sämre om lektionerna alltid består av samma saker och delar. Då fanns det grammatik och nya ord som man nästan utan undantag måste lära sig utantill. Fackterminologi, ordprov och olika översättningar var väsentliga delar i undervisningen. En informant nämnde grammofonskivor. Senare i gymnasiet började man göra övningar i läs- och hörförståelse. Det berodde lite på skolan hurdana delar bestod undervisningen av.

I den femte frågan ”Hur skulle du verbalt beskriva din dåvarande färdighet?” (*Kuinka sanallisesti kuvailisit silloista ruotsin kielen taitoasi?*) kunde informanterna bedöma deras egen färdighet. Bara en tyckte att dennes färdighetsnivå var bra men alla andra nio (9) informanter upplevde den som svag eller tämligen svag. Orsakerna till detta var att informanterna inte kunde använda språket fast de förstod lite. Den muntliga förmågan var obefintlig och en informant svarade att

[2] ”[...] jag känner att jag inte har lärt mig någonting” (” [...] *enkä tunne oppineeni yhtään mitään.*”).

Informanterna var ointresserade av det svenska språket och därför orkade de inte satsa på det. På grund av detta utvecklades inte språkfärdigheterna.

I min undersökning ville jag ta reda på om vuxenstuderande hade blivit mer motiverade under tiden och därför koncentrerade sig fråga nummer 6 ”Hur motiverad var du då och varför?” (*Kuinka*

motivoitunut olit omasta mielestäsi silloin ja miksi?) på den dåvarande motivationen. Totalt åtta (8) erfor att deras motivation var dålig. De tyckte att de inte hade några möjligheter att använda språket. De saknade grunderna och grammatiken som upplevdes som ointressant inverkade negativt. Språkfärdigheten var bristande eftersom informanterna hade förlorat viljan att lära. På grund av det blev motivationen sämre eftersom informanterna inte fick några känslor att de lyckades. Tidsbrist nämndes också. De två (2) informanterna som hade en bra motivation var intresserade av språk.

4.3 Frågorna om tiden emellan

Min andra forskningsfråga gällde om tiden där emellan inläringen hade någon inverkan på motivationen. Frågeformulärets frågor sju (7), åtta (8) och nio (9) handlar om det. Fråga nummer 7 ”Vad har du gjort sedan när du för första gången lärde dig svenska och nu efter att du har börjat med denna kurs?” (*Mitä olet tehnyt sillä välin, kun ensimmäisen kerran opettelit ruotsia ja nyt aloitettuasi tämän kurssin?*), visade att nästan alla hade arbetat, bott utomlands, bildat familj eller avlagt någon annan examen. Alla möjligheter som jag förväntade blev nämnda.

Många unga elever tror att de aldrig kommer att behöva svenska och är ointresserade av det svenska språket. På det här sättet försämrar motivationen. Den åttonde frågan, ”Behövde du svenska under tiden? Var och när?” (*Tarvitsitko ruotsia sillä välin? Missä ja milloin?*), rörde huruvida informanterna skulle ha behövt använda svenska under tiden. Totalt tre skrev direkt ”nej” men nästan alla andra skulle ha behövt svenska åtminstone tidvis. På arbetet hade någon varit tvungen att avlägga tjänstemannasvenska-kursen eller använt svenska i arbetssituationer. Det vanligaste tillfället var annars resor till Sverige.

Fråga 9 ”Tycker du att tiden där emellan hade någon inverkan på att du beslutade delta denna kurs? Motivera.” (*Oliko välissä olleella ajalla vaikutusta siihen, että päätit osallistua nykyiselle kurssille? Perusteita vastaustasi.*) var den sista frågan som handlade om tiden där emellan. Det måste finnas någon orsak varför de har beslutat att börja om med svenska och jag skulle vilja veta om orsaken ligger i tiden emellan. Tre svarade att tiden inte hade någon inverkan. De hade inte motiverat på något sätt. Resten av informanterna hade ganska olika skäl. En informant skrev att några av hennes/hans

släktingar hade flyttat till Sverige och informanten ville kunna kommunicera med dem på svenska. En informants barn ska börja lära sig svenska inom kort och informanten skulle vilja hjälpa sitt barn. Alla ovannämnda skäl visar att informanterna deltog kursen av egen fri vilja. I allmänhet upplevde informanterna att det fanns något behov att förstå svenska. Följande fråga koncentrerar sig mer på orsakerna som påverkade deltagandet till kursen.

Enkätens fråga nummer 10, ”Varför ville du börja om med svenska språket och delta i kursen?” (*Mistä syistä johtuen päätit aloittaa ruotsin kielen opettelu uudelleen ja osallistua kurssille?*), var nästan likadan som fråga nummer 9. Jag ville ta reda på vad som har motiverat informanterna att delta i kursen. Om orsaken inte ligger i förfluten tid vad är den då som har påverkat. Det finns två typer av motivation, *inre* och *yttre motivation* (se avsnitt 2.3) och med denna fråga kan jag redogöra en klar skillnad mellan de två typerna bland informanterna. De båda typerna förekom i svaren. En dålig språkkunskap och viljan att lära är vanliga exemplen på inre motivation. Några andra skäl var språkkunskapens bevarande och viljan att kunna kommunicera på svenska. De vanligaste formerna av yttre motivation berodde på arbetet. Man antingen måste kunna prata svenska på arbetet eller absolvera någon kurs.

4.4 Frågorna om nuvarande tid och motivation

Den ena av mina forskningsfrågor var om äldre inlärare hade blivit mer motiverade under tiden. Frågeformulärets elfte fråga ”Hurdan är din nuvarande motivation jämfört med den dåvarande motivationen?” (*Millaiseksi arvioisit nykyisen motivaatiosi aiempaan verrattuna?*) redogör att informanterna anser att deras motivation har blivit mycket bättre. Bara en informant kunde inte jämföra sin motivation. De andra betonade att de har mer tid nu och det finns inga andra ämnen som man måste koncentrera sig på. Andra nämnda faktorer var frivillighet och att lektionerna är roliga. Frågan visar klart att när inläringen väcker positiva attityder och känns inte som ett tvång blir motivationen genast bättre. Det är bra att inre motivation hade påverkat positivt inläringen eftersom den varar längre enligt Peltonen och Ruohotie (1992) (se avsnitt 2.3 Motivation).

Orsakerna för den förbättrade eller försämrade motivationen kunde informanterna redogöra i fråga nummer 12 ”Vilka skäl finns det att din motivation har blivit bättre/ sämre?” (*Mikä on parantanut tai huonontanut nykyistä motivaatiotasi?*). De ansåg att man efter att man har blivit äldre inte ser sakerna så svartvitt utan man märker hur viktigt det är att studera. På grund av yttre motivation på arbetet är informanterna mer intresserade av att lära sig språket. Svaren visade också att informanterna uppskattade att de trivs på kursen. Det fanns alltså inga prov eller vitsord utan man kunde koppla av och njuta av språket. Det var viktigt att lektionerna bestod av olika delar och att det fanns varierande uppgifter. För vuxna är det viktigt att man kan använda språket. Därför ansåg några att det är synd att det inte längre blir kanske några tillfällen att utnyttja ens språkfärdighet. Informanterna ville ha en konkret nytta av studierna.

Till sist kunde informanterna skriva allmänna kommentarer eller om någonting hade fallit in: ”Andra kommentarer” (*Muita kommentteja tai mieleenjuolahduksia.*). En informant hänvisade till lagen som handlar om svenska språkets ställning i Finland och att det är obligatoriskt att läsa svenska i skolan. Några hade upptäckt att det verkligen är möjligt att återkalla gamla kunskaper. Man måste bara använda dem för att inte glömma allt igen. Enligt Harenko (1981) måste äldre inlärare arbeta hårdare men de har samma möjligheter som unga att lära (se avsnitt 2.2). En informant skrev att

[3] ”Ålder är inget hinder för att lära mer! Nu är den [inläring] också socialt umgänge.”
 (”*Ikä ei ole este oppia lisää! Nyt se on myös sosiaalista kanssakäymistä.*”)

Enligt Kinnunen och Vauras (1992) förbättrar ett socialt umgänge bevisligen inläringen i vuxen ålder (se avsnitt 2.4). Detta förekommer också i mitt material. Informanterna ansåg att det är nyttigt att ha lika bra och duktiga deltagare på kursen. På grund av globaliseringen och att tekniken har börjat ersätta människor på arbetet har redan äldre inlärare beslutat vidareutbilda sig. Man pratar samtidigt om livslångt lärande. På grund av tidigare dålig motivation ansåg informanterna att den nuvarande viljan att lära hade blivit bättre.

5. DISKUSSION

I detta kapitel diskuterar jag resultaten och hurdana svar fick jag till mina forskningsfrågor (se kapitel 1) samt problem som dök upp. I kapitel 4 har jag redan analyserat hur informanterna ansåg deras dåvarande och nuvarande motivation samt om de tyckte att tiden där emellan hade på något sätt påverkat motivationen. Här kommer jag också betrakta metoden som jag använde och diskutera hur fungerande den var.

5.1 Den förändrade motivationen

Min hypotes var att vuxenstuderande hade blivit mer motiverade under tiden. Därför blev det inte några stora överraskningar på svaren utan de var förutsebara. Det måste finnas något skäl att äldre inlärare vill vidareutbilda sig och samtidigt måste det finnas någonting som gör motivationen bättre. Resultaten visade att vuxenstuderande faktiskt är mer motiverade nu än när de var unga men tiden där emellan inläringen hade inte så stor påverkan. Informanterna hade tidigare lärt sig svenska flera år men fått dåliga inläringserfarenheter. Jag anser att de olika delarna av undervisningen (t.ex. grammatik, hör- och läsförståelse och muntliga övningar) inte hade någon inverkan på motivationen. Den nuvarande språkundervisningen vid alla klassnivåer består mesta dels av samma delar och de där delarna är väsentliga delar i språket. Det finns ett klart förhållande mellan dåliga språkkunskaper och dålig motivation. Man känner sig dåligt och får inga lyckokänslor. När början är redan dålig, blir det svårigheter också i fortsättningen. Ändå hade äldre inlärare beslutat att börja om nu av egen fri vilja och på det här sättet har motivationen blivit bättre. De ansåg den nuvarande inläringen som en hobby i motsats till ett tvång. Informanterna lär sig det svenska språket för sig själva och behöver inte intyga deras språkkunnighet med olika prov och vitsord. Ursprunget för motivation ligger både i inre och yttre motivation.

5.2 Tidens inverkan på motivationen

Min hypotes var att tiden hade en positiv inverkan på motivationen men bara i viss mån kan jag säga att tiden emellan hade någon inverkan. För dem som aldrig hade behövt svenska under tiden hade tiden emellan ingen påverkan att börja om med svenska språket. Tyvärr hade sådana informanter som svarade "nej" inte motiverat svaren. Deltagandet på kursen och beslutet att vidareutbilda sig var helt

oberoende av förfluten tid. För de andra som upplevde att tiden emellan hade någon påverkan på deltagandet hade i förfluten tid hänt något personligt som förändrade situationen så att personen blev på något sätt intresserad av det svenska språket. Den nya förändrade situationen uppmuntrade att delta kursen. De hade nödvändigtvis inte heller behövt svenska under tiden. Informanterna hade börjat tänka mer förnuftigt. Resultaten betonar att tiden emellan inte hade så stor roll på motivationen.

5.3 Diskussion om metod och svagheter

Kvalitativ metod med frågeformuläret fungerade väl. Det var lätt att samla material med en enkät. Vid några frågor dyk det upp missförstånd och jag borde kanske ha varit lite tydligare med frågorna men med öppna frågor fick jag mer detaljerad information om informanternas erfarenheter och tankar. Problemet med enkäten är att man inte kan ställa fortsatta frågor. Med en intervju skulle jag ha kunnat specificera och förklara vad frågan handlade om. Å andra sidan kunde informanterna i lugn och ro koncentrera sig på frågorna hemma och fylla i frågeformuläret noggrant. Det skulle ha varit omöjligt om jag hade genomfört en intervju. Hade resultaten varit annorlunda om jag själv hade varit närvarande i Rautalampi och samlat in svaren? Skulle det ha blivit skillnader mellan svaren från Jyväskylä och svaren från Rautalampi?

Antalet informanterna var lagom för min undersökning. Det här är kandidatavhandling och materialet är inte omfattande. Därför kan svaren inte generaliseras. Ursprungligen borde jag ha fått sammanlagt mer än femton (15) svar men gruppen i Jyväskylä hade börjat minska under hösten och det fanns inte längre så många informanter som passade för min studie. Borde jag ha haft åtminstone tre olika svenska kurser med? Bland informanterna var de båda könen ganska väl representerade och informanternas ålder hade en bra variation som påverkade positivt i frågorna som handlade om egna tidigare erfarenheter och åsikter. Det förekom tydliga skillnader mellan svaren. På grund av informanternas varierande ålder hade de olika bakgrunder och olika skolor som de hade gått i.

6. AVSLUTNING

Syftet med min avhandling var att ta reda på om äldre inlärare är med motiverade nu jämfört med när de var unga. Motivationen betraktade jag ur det svenska språkets synvinkel. Utöver ville jag ta reda på om tiden där emellan inlärning hade haft någon påverkan till den nuvarande motivationen. Min undersökningsmetod var kvalitativ med frågeformulär som bestod av några bakgrundsfrågor och av tretton (13) öppna frågor. Frågeformuläret skickade jag per vanlig post till kursledare.

Resultaten visade att vuxenstuderande ansåg att de har nuförtiden bättre motivation. De viktigaste faktorer som påverkade positivt var frivilligheten och viljan att lära, andra studier eller förändrade situationen på arbetet. Övrigt var att tiden där emellan inlärningen hade inte så stor inverkan på motivationen. Några av informanterna ansåg inte några samband mellan förfluten tid och nuvarande motivation. Den andra delen hade olika personliga skäl att börja om med svenska språket.

Jag fick några intressanta nya tankar under vägen. Motivationen är redan mycket undersökt område men jag blev mycket intresserad av jämförelse mellan Finland och ett annat land som har mer än ett officiellt språk. Svenska språkets ställning som ett skolämne i Finland är dålig och vi finner brukar ibland ha negativa attityder mot det. Jag skulle vilja ta reda på om i något annat land har på samma sätt olika förhållanden mellan de officiella språken. Har äldre inlärare också där haft först dålig motivation men senare beslutat börja om?

Min undersökning är inte så omfattande och därför kan man inte generalisera resultaten. Informanterna i undersökningen hade börjat om bara med det svenska språket och inget annat. Det vore intressant att undersöka också sådana informanter som har börjat om med något utbildningsprogram där svenska är bara en liten del av studium, t.ex. en obligatorisk kurs. Tycker de också att deras motivation mot det svenska språket har blivit bättre eller känner de svenska som ett tvång och obligatoriskt ämne? Jämförelse mellan informanterna i min studie och de andra vuxenstuderande som har svenska bara vid sidan av andra kurser vore nyttig, anser jag.

Finland är ett tvåspråkigt land med två officiella språk. Sverige är också geografiskt nära Finland. Det är nyttigt att satsa på svenska redan i början eftersom så länge som svenska har en likvärdig ställning i Finland behöver man kunna svenska. Såsom min uppsats visar är ålder inget hinder för att lära sig

mer. Eftersom den stigande pensionsåldern är man tvungen att vidareutbilda sig och kanske avlägga mer än en examen. När man i ungdomen får goda grunder är det lättare gå vidare också senare.

Källor:

- Achté, K. och Pakaslahti, A.(red.) (1981). *Muisti ja sen häiriöt*. Mänttä: Psykiatrian tutkimussäätiö
- Dörnyei, Z., Csizér, K. och Németh, N.(2006). *Motivation, language attitudes and globalisation*. Storbritannien: MPG Books Ltd.
- Dörnyei Z. (2001) *Teaching and researching motivation*. England: Longman
- Gardner, R. C. och Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second- language learning*. USA: Newbury House Publishers
- Harenko, A.(1981). Muisti ja ikääntyminen. I Achté, K. och Pakaslahti, A.(red.) (1981). *Muisti ja sen häiriöt*. Mänttä: Psykiatrian tutkimussäätiö, 207- 218
- Hervonen, A.(1994) Muisti, oppimiskyky ja vanheneminen. I Kajanto, A. och Tuomisto, J. (red.) (1994). *Elinikäinen oppiminen*. Jyväskylä: Kirjastopalvelu Oy, 193- 217
- Iisalo, T.(1991). *Kouluopetuksen vaiheita keskiajan katedraalikoulusta nykyisiin kouluihin*. Keuruu: Otava
- Jalonen R. och Niemi K. E. (red.) (1992). *Aikuisen oppimisen psykologiset perusteet*. Jyväskylä: Yleisradio
- Kajanto A.(red.) (1993). *Aikuisten oppimisen uudet muodot*. Jyväskylä: Kirjastopalvelu Oy
- Kajanto, A. och Tuomisto, J. (red.) (1994). *Elinikäinen oppiminen*. Jyväskylä: Kirjastopalvelu Oy
- Kinnunen R. och Vauras M. (1992) Sosiaalinen vuorovaikutus oppimisessa. I Jalonen R. och Niemi K. E. (red.) (1992). *Aikuisen oppimisen psykologiset perusteet*. Jyväskylä: Yleisradio, 96- 105
- Kokkinen, A., Rantanen- Väntsi, L. och Tuomola, A.(2008). *Aikuisen oppijan kirja*. Jyväskylä: Kirjapaja
- Mäkinen, J., Olkinuora, E., Rinne, R. och Suikkanen, A.(red.) (2006). *Elinikäisestä työstä elinikäiseen oppimiseen*. Keuruu: PS- Kustannus
- Niemi P.(1992). Aikuinen ihminen tiedon käsittelijänä. I Jalonen R. och Niemi K. E. (red.) (1992). *Aikuisen oppimisen psykologiset perusteet*. Jyväskylä: Yleisradio, 10- 27
- Opetushallitus- Utbildningsstyrelsen.(2.2.2010). Koulutus ja tutkinnot. [Online]. Tillgänglig http://www.oph.fi/koulutus_ja_tutkinnot

- Peltonen, M. och Ruohotie, P.(1992). *Oppimismotivaatio- Teoriaa, tutkimuksia ja esimerkkejä oppimishalukkuudesta*. Keuruu: Otava
- Rinne, R. och Jauhiainen, A.(2006). Ikääntyneet sukupolvet, koulutuksen merkitys ja tietoyhteiskunta. I Mäkinen, J., Olkinuora, E., Rinne, R. och Suikkanen, A.(red.) (2006). *Elinkautisesta työstä elinikäiseen oppimiseen*. Keuruu: PS- Kustannus, 175- 196
- Silvennoinen H. och Tulkki P. (red.) (1998). *Elinikäinen oppiminen* Tampere: Gaudeamus Kirja
- Silvennoinen H. och Tulkki P.(1998). Elinikäisen oppimisen olennaista etsimään. I Silvennoinen H. och Tulkki P. (red.) (1998). *Elinikäinen oppiminen* Tampere: Gaudeamus Kirja, 9-24
- Silvennoinen, H., Tulkki, P. och Honkanen, P.(1998). Jälkikirjoitus: iloisesti oppien hyvään elämään. I Silvennoinen H. och Tulkki P. (red.) (1998). *Elinikäinen oppiminen* Tampere: Gaudeamus Kirja, 215- 251
- Syväoja, H.(2004). *Kansakoulu- suomalaisten kasvattaja*. Juva: PS- Kustannus
- Tulkki, P. och Honkanen, P.(1998). Valta oppimisen tiellä. I Silvennoinen H. och Tulkki P. (red.) (1998). *Elinikäinen oppiminen* Tampere: Gaudeamus Kirja, 25- 60
- Tuomisto J. (1993) Johdanto. I Kajanto A.(red.) (1993). *Aikuisten oppimisen uudet muodot*. Jyväskylä: Kirjastopalvelu Oy, 7- 17
- Tuomisto, J.(1994). Elinikäisen oppimisen perusteet. I Kajanto, A. och Tuomisto, J. (red.) (1994). *Elinikäinen oppiminen*. Jyväskylä: Kirjastopalvelu Oy, 13- 45

BILAGA:

Niina Hassinen

niina.a.hassinen@jyu.fi

Jyväskylän yliopisto

Humanistinen tiedekunta

Opiskelen Jyväskylän yliopistossa ruotsin kieltä. Tämä kysely on osa kandidaatin tutkielmaani, jossa tutkin ovatko aikuisopiskelijat motivoituneempia näin aikuisiällä, kuin aiemmin ruotsia opiskellessaan, sekä onko opiskelujen välisellä ajalla ollut vaikutusta nykyiseen motivaatioon. Kyselyyn osallistutaan nimettömästi ja vastaukset käsitellään luottamuksellisesti. Pyri perustelemaan vastauksesi niin tarkasti kuin mahdollista, sekä vastaa useammalla sanalla kuin kyllä tai ei, jotta saan tutkimuksestani mahdollisimman tarkan. Kaikille tutkimustuloksista kiinnostuneille voin lähettää ne tutkielmani valmistuttua.

Kiitokset osallistumisesta!

Taustatiedot:

Sukupuoli:

Ikä:

Oletko käynyt koulua vanhan (esim. kansakoulu) vai uuden(ala- ja yläaste) koulujärjestelmän aikaan?:

Mitä kouluja olet käynyt:

Kysely:

1. Minä vuonna ja missä yhteydessä opettelit ruotsia ensimmäisen kerran?
2. Kuinka kauan opettelit ruotsia silloin?
3. Olitko kiinnostunut ruotsin kielen oppimisesta silloin? Miksi olit/ miksi et?
4. Millaista ja millaisista osista silloinen ruotsin opetus koostui?

5. Kuinka sanallisesti kuvailisit silloista ruotsin kielen taitoasi?

6. Kuinka motivoitunut olit omasta mielestäsi silloin ja miksi?

7. Mitä olet tehnyt sillä välin, kun ensimmäisen kerran opettelit ruotsia ja nyt aloitettuaasi tämän kurssin?

8. Tarvitsitko ruotsia sillä välin? Missä ja milloin?

9. Oliko välissä olleella ajalla vaikutusta siihen, että päätit osallistua nykyiselle kurssille?
Perustele vastaustasi.

10. Mistä syistä johtuen päätit aloittaa ruotsin kielen opettelun uudelleen ja osallistua kurssille?

11. Millaiseksi arvioisit nykyisen motivaatiosi aiempaan verrattuna?

12. Mikä on parantanut tai huonontanut nykyistä motivaatiotasi?

13. Muita kommentteja tai mielenjuolahduksia.

Tackskaduh!